

disputants-חולקים ♦ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer! ראיה-proof
מקרא-key:	

קידושין-האשה נקנית		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יט.
ולרב נחמן בר יצחק, דאמר:											ז	יט.
אפילו לרבי יוסי ברבי יהודה מעות הראשונות לקידושין ניתנו במאי מוקים לה?	[רב נחמן בר יצחק]										ז	יט.
מוקים לה כרבי אליעזר, דאמר:											!	יט.
לשפחות אחר שפחות הוא דלא מצי מזבין לה, אבל לשפחות אחר אישות מצי מזבין לה.	[רבי אליעזר]										!	יט.
מהו שמייעד אדם לבנו קטן? בנו אמר רחמנא - בנו כל דהו, או דילמא בנו דומיא דידיה, מה הוא גדול, אף בנו גדול?	בעי ריש לקיש:										^	יט.
[ויקרא כ] איש - פרט לקטן, אשר ינאף את אשת איש - פרט לאשת קטן ואי אמרת מייעד, אם כן מצינו אישות לקטן	רבי זורא, תא שמע:										!	יט.
ואלא מאי? אינו מייעד, אמאי קא ממעט ליה קרא? תיפשוט מינה דמייעד											ז	יט.
הכא, ביבם בן תשע שנים ויום אחד הבא על יבמתו עסקינן, דמדאורייתא חזיא ליה, מהו דתימא כיון דמדאורייתא חזיא ליה וביאתו ביה, הבא עליה מתחייב באשת איש, קמ"ל.	רב אשי:										!	יט.
מאי הוי עלה?											^	יט.
אין יעוד אלא בגדול, אין יעוד אלא מדעת.	תא שמע, אמר ר' אייבו א"ר ינאי:										!	יט.
תרת?											ז	יט.
מה טעם קאמר, מה טעם אין יעוד אלא בגדול? לפי שאין יעוד אלא מדעת.											!	יט.
ואיבעית אימא: מאי מדעת? מדעת דידה											!	יט.
(שמות כא) אשר לא יעדה - מלמד שצריך ליעדה	דתני אביי בריה דרבי אבהו:										!	יט.
בקידושי יעוד, ואליבא דרבי יוסי ברבי יהודה	הוא תני לה והוא אמר לה:										!	יט.
מעות הראשונות לאו לקידושין ניתנו.	דאמר: [רבי יוסי ברבי יהודה]										!	יט.
אפילו תימא לקידושין ניתנו, שאני הכא, דאמר רחמנא יעדה.	רב נחמן בר יצחק:										!	יט.
מאי ר' יוסי בר' יהודה?											^	יט.
יעדה והפדה - צריך שיהא שהות ביום כדי פדייה, מכאן א"ר יוסי ברבי יהודה: אם יש שהות ביום כדי לעשות עמו שוה פרוטה - מקודשת, ואם לאו - אינה מקודשת	דתניא: ר' יוסי ברבי יהודה]										!	יט.
מעות הראשונות לאו לקידושין ניתנו.	אלמא קסבר: [ר' יוסי ברבי יהודה]										!	יט.
אפילו תימא לקידושין ניתנו, שאני הכא, דאמר רחמנא והפדה.	רב נחמן בר יצחק:										!	יט.
אומר אדם לבתו קטנה צאי וקבלי קידושין, מדרבי יוסי ברבי יהודה, לאו אמר רבי יוסי ברבי יהודה: מעות הראשונות לאו לקידושין ניתנו? וכי משיר בה שוה פרוטה הווי קידושין, הכא נמי ל"ש.	רבא אמר רב נחמן:										!	יט.
המקדש במלוה שיש עליה משכון - מקודשת, מדרבי יוסי ברבי יהודה, לאו אמר רבי יוסי ברבי יהודה: מעות הראשונות לאו לקידושין ניתנו? האי הלואה היא והיא גופא משכון היא, וכי משיר בה שוה פרוטה ומייעד הווי קידושין, הכא נמי לא שנא.	ואמר רבא א"ר נחמן:										!	יט.
כיצד מצות יעוד? אומר לה בפני שנים הרי את [מיועדת לי], הרי את מקודשת לי, הרי את מאורסת לי, אפילו בסוף שש ואפילו סמוך לשקיעת החמה, ונוהג בה מנהג אישות ואינו נוהג בה מנהג שפחות	ת"ר: [ת"ק]										!	יט.
אם יש שהות ביום כדי לעשות עמו שוה פרוטה - מקודשת, ואם לאו - אינה מקודשת	רבי יוסי ברבי יהודה:										!	יט.
משל, לאומר לאשה התקדשי לי מעכשיו לאחר שלשים יום, ובא אחר וקידשה בתוך שלשים יום, שמקודשת לראשון.											!	יט.
משל למאן?											^	יט.
אילימא משל לרבי יוסי ברבי יהודה											!	יט.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

קידושין-האשה נקנית		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הא אם יש שהות ביום כדי לעשות עמו שוה פרוטה - מקודשת, ואם לאו - לא										ז		
משל לרבנן.	רב אחא בריה דרבא:									!		◇
פשיטא										ז		
מהו דתימא הא לא אמר ליה מעכשיו, קמ"ל.										!		◇
המוכר את בתו, והלך וקידשה לאחר - שיהק באדון ומקודשת לשני, דברי רבי יוסי ברבי יהודה	תניא אידך: [רבי יוסי ברבי יהודה]											◇
אם רצה לייעד - מייעד	חכמים:											◇
משל, לאומר לאשה הרי את מקודשת לי לאחר שלשים יום, ובא אחר וקידשה בתוך שלשים יום, שמקודשת לשני.												◇
משל למאן?										^		
אילימא לרבנן										!		
אם רצה לייעד - מייעד	האמרי רבנן:									ז		
משל לר' יוסי בר' יהודה.	אלא אמר רב אחא בריה דרבא:									!		◇
פשיטא										ז		
מהו דתימא הא לא אמר לה לאחר שלשים יום, קמ"ל.										!		◇
המוכר את בתו, ופסק על מנת שלא לייעד - נתקיים התנאי, דברי ר"מ	תניא אידך: [ר"מ]											◇
אם רצה לייעד - מייעד, מפני שהתנה על מה שכתוב בתורה, וכל המתנה על מה שכתוב בתורה - תנאו בטל.	חכמים:											◇
ולר"מ תנאו קיים?												ז
האומר לאשה הרי את מקודשת לי ע"מ שאין לך עלי שאר כסות ועונה - ה"ז מקודשת ותנאו בטל, דברי ר"מ	והתניא: [ר"מ]											◇
בדבר שבממון תנאו קיים	רבי יהודה:											◇
שאני הכא, דאמר קרא: (שמות כא) לאמה, פעמים שאינו מוכרה אלא לאמה בלבד.	חזקיה:									!		◇
ורבנן, האי לאמה מאי עבדי ליה?										ז		
האי מיבעי להו לכדתניא:										!		
לאמה - מלמד שמוכרה לפסולים	[דתניא]									!		◇
והלא דין הוא: אם מקדשה לפסולים, לא ימכרנה לפסולים?										ז		◇
מה למקדשה לפסולים - שכן אדם מקדש את בתו כשהיא נערה, ימכרנה לפסולים - שאין אדם מוכר את בתו כשהיא נערה? ת"ל: לאמה, מלמד שמוכרה לפסולין										!		◇
אם ללמד שמוכרה לפסולין, הרי כבר נאמר: (שמות כא) אם רעה בעיני אדוניה - שרעה בנישואיה, מה ת"ל לאמה? מלמד שמוכרה לקרובים	ר' אליעזר:									!		◇